

Afgiftekantoor
1700 DILBEEK 1

Driemaandelijke
nieuwsbrief van de
werkgroep
STRAATKINDEREN
VAN ALAGOINHAS
3ste trimester 2005
9^e jaargang nr. 3

V.U. Piet Paul
Zonnekouter 16
1700 DILBEEK

Pastoral Do Menor

Nieuwsbrief

België-Belgique
P.B.
1700 DILBEEK 1
2/2788

«LIJN1»
«LIJN2»
«STRAAT»
«STAD»
«LAND»

Itterbeek, 10 september 2005.

Beste Vrienden van Freddy,

Eind augustus, begin september, is Freddy weer enkele weken in Itterbeek, bij zijn moeder thuis, op vakantie geweest. Blijkbaar hadden heel wat vrienden en kennissen daar weet van, want van her en der werd er op hem beroep gedaan, om koppeltjes te trouwen, kindjes te dopen, zieken te bezoeken en links en rechts in een of andere parochie bij te springen.

Wij weten dat hij dit, ondanks de krappe tijd, met veel plezier heeft gedaan, maar hoorden ook steeds weer dat hij met zijn gedachten bij "zijn" kinderen in Alagoïnhas bleef vertoeven.

Dat de beroepsschool, na heel wat administratieve beslommeringen, weer kon heropenen, was onder meer één van zijn geliefkoosde gespreksthema's.

Jarenlang heeft hij zich met hart en ziel ingezet, niet alleen om de straatjeugd van Alagoïnhas op te vangen, maar vooral om deze jongeren een menswaardige toekomst te verzekeren.

Uit de Tv-reportages na de orkaanramp in Noord-Amerika is eens te meer gebleken hoe de kleurlingen aan de overkant van de oceaan als tweederangsburgers behandeld worden. Ook in Latijns-Amerika blijven zij de slaven van de moderne maatschappij.

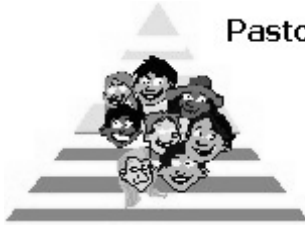
Wij weten allemaal dat hier in ons land ook niet alles koek en ei is, en dat er zeker, meer dan we vermoeden, armoede wordt geleden.

Het minimum leefloon, waar iedereen in Vlaanderen recht op heeft, is echter een weelderig inkomen, vergeleken bij het schrale "niets" of bijna niets, waar vele families in Bahia het moeten mee stellen.

Met aalmoezen wordt deze toestand niet rechtgezet. Door hen kennis en kunde bij te brengen zorgt Freddy voor hun toekomst.

Laten we proberen hem hierbij in de mate van het mogelijke te helpen en te steunen.

De redactie

Pastoral do Menor de Alagoinhas

BR 101, Km 101 - Caixa Postal 48
48100-000 - Alagoinhas - Bahia
Fone (075) 442-1948
Fax (075) 422-2362
C.G.C. 16.130.585/0001-02
Insc. Estadual 37.186.366-NO

Itterbeek , 5 september 2005

Beste mensen, vrienden allemaal,

Zo... ik ben toch weer zo gelukkig om even tot bij jullie te kunnen komen dank zij deze nieuwe omzendbrief. Ondertussen is de deugdlopende vakantie voor jullie weerom voorbij. Het wordt opnieuw werken en studeren geblazen. Maar ja, zo is het leven. Mijn eigen briefje moet ik deze keer kort houden want het artikel van Guy (heel goed trouwens!) is wat langer uitgevallen dan gepland. Maar het is wel zo dat als we de huidige situatie van Brazilië zo goed en objectief mogelijk willen schetsen, dat we dan wel nood hebben aan wat meer ruimte dan gewoonlijk het geval is. Omwille van het belang en de degelijkheid die de bijdragen van Guy steeds opnieuw verdienen, wil ik graag daarom inkorten. En daarnaast doe ik deze keer, met veel genoegen, ook graag mijn best om ruimte te scheppen voor onze bisschop. Een tijdje geleden hadden we het uitvoerig over onze „Pastoral do Menor de Alagoinhas”. Opeens wilde hij weten hoe we het toch maar telkens opnieuw gedaan krijgen om financieel het hoofd boven water te kunnen blijven houden. En toen ik hem vertelde dat dit zeker ook te wijten was aan het feit dat zovele vrienden van mij, in België, Nederland, Frankrijk en Duitsland hun steentje blijven bijdragen en echt hun best doen om onze jongens en meisjes werkelijk te blijven helpen, zei hij mij: „Wat een solidariteit! Dan wordt het hoogtijd dat ik deze mensen eens persoonlijk ga bedanken“. Daarom vindt ge in dit boekje ook zijn bedankbrief en de vertaling ervan (door mij opgemaakt).

Mijn kort verblijf bij moeder en de familie zit er ook weer op. De 15° vertrekken we terug. Volgend jaar kom ik voor een langere tijd. Het wordt zeker een moeilijke en harde tijd. Ik moet dan weer nieuwe fondsen gaan zoeken. Maar misschien zit er dan ook een kans in om wat meer tijd en ruimte te scheppen om vrienden te bezoeken (ook al moet ik eerlijk toegeven – vanuit ervaring - dat de tijd tijdens onze verlofperiodes nog vier tot vijf keer sneller loopt dan anders en er zo altijd weer heel weinig tijd beschikbaar blijft voor de toffe bezoeken. In het leven is niet alles perfect!). Toch hou ik eraan, deze keer, om een heel kleine bedenking neer te schrijven rond mijn missionaris zijn, rond missie.

De gelovige mens ziet God als een mysterie: liefde, fundament van het leven en bron van heling en heelheid. We zien onze levensreis als een reis om God beter te gaan begrijpen en steeds meer te worden wie wij werkelijk zijn. We leven in veel verschillende landen. Ons verstaan van God, onszelf en onze opdracht heeft zich hierdoor ontwikkeld. We maken deel uit van een interculturele dialoog. Onze levensreis is een reis met anderen. We zien steeds nieuwe aspecten van heelheid en creativiteit in het leven. Gods liefde is vitaal, schenkt leven en is vruchtbaar, zelfs temidden van geweld, onrecht en zonde. Wij voelen ons geroepen om het leven te beschermen en gezondheid, groei en heelheid te bevorderen. Wij proberen mensen te zijn, vol medeleven, zorg en hoop. In alles kiezen wij voor het leven.

Zo, dat is het dan weer voor deze keer. Ik maak nu graag plaats voor de anderen! Ik wens jullie van harte nog vele prettige dagen vol vrede, geluk en goedheid. Dat het jullie goed moge gaan en zeker nog maar ne keer bedankt voor jullie vriendschap voor onze kinderen en tieners, voor onze opvoeders en zeker ook voor mijzelf. Tot schrijvens. Dank! En dat God jullie allemaal uitbundig moge zegenen!!!

Veel liefs nog samen met de beste broedergroeten van

Freddy

Diocese de Alagoinhas

Alagoinhas(BA), 02 de agosto de 2005.

Prezado(a) Irmão(ã),

“Por tudo demos graças a Deus!”.

O agradecimento é uma atitude cristã que deve ser cultivada sempre. Com este espírito cristão, gostaria de manifestar a minha gratidão, como Bispo Diocesano, pelo apoio financeiro e de amizade que você, generosamente, tem dado ao Padre Freddy Goven, para a Pastoral do Menor de Alagoinhas (PAMA).

Deus o(a) abençoe e recompense todo o bem que você tem feito, em favor de nossas crianças e adolescentes.

O trabalho realizado pelo Padre Freddy é muitíssimo importante, considerando: a) as situações de risco em que muitas crianças se encontram; b) os resultados positivos obtidos ao longo desses anos; c) a credibilidade que o trabalho goza diante de toda a sociedade. Isso nos convence que é preciso dar continuidade.

Em espírito de comunhão fraterna eu faço um apelo, como Pastor preocupado: continue incentivando esse trabalho; permaneçam firmes na caridade; não desanimem, pois a recompensa virá do Senhor que nos ama e fortalece.

Acolha o meu fraternal abraço e a minha bênção, em Cristo Jesus, nosso Senhor.

+ Paulo Romeu Dantas Bastos

+ Paulo Romeu Dantas Bastos
Bispo Diocesano

POR CRISTO, COM CRISTO, EM CRISTO

Diocese de Alagoinhas-Bahia

Rua Manoel Vitorino, 368 - Terezópolis - 48.080-140 - Alagoinhas-Bahia
Cx. Postal: 104 - CEP: 48.010-970
Fone: (75) 421-1842 - Fax (75) 422-3209 - e-mail: diocese@nworld.com.br

Alagoinhas, 02 augustus 2005

Beste Broer of Zus,

“Voor alles geven wij dank aan God!”

Bedanken is een christelijke deugd die altijd onderhouden moet worden. In deze christelijke geest wil ook ik mijn dank uitspreken als bisschop van Alagoinhas. Ik doe het omwille van je steun en geldelijke hulp en tevens ook om je vriendschap die ge grootmoedig aan de dag blijft leggen ten overstaan van Freddy en ook van de „Straatkinderenpastoraal (PAMA)“.

Dat God je daarvoor zegene en het je rijkelijk vergoede. Zeker voor al hetgeen je deed voor onze kinderen en tieners.

Het werk dat Freddy mogelijk maakt is van zeer groot belang. Zeker als we oog hebben voor:

- a) de zovele risico's die onze kleinen voortdurend op hun weg tegenkomen;
- b) de positieve resultaten die al deze jaren telkens opnieuw geogst werden;
- c) de geloofswaardigheid die de Instelling al deze jaren wist op te bouwen binnen de plaatselijke en omringende maatschappij.

Dit alles brengt nu wel de zekerheid met zich mee dat hier nog voor vele jaren de continuïteit moet verzekerd blijven.

In een geest van broederlijke dienstbaarheid doe ik dan ook graag een oproep, als bezorgde herder, dat ge U blijft inzetten om dit werk verder mogelijk te blijven maken; volhardt in de liefde en in de solidariteit. Geef het zeker niet op want de vergoeding komt er van de Heer die ons heel graag ziet en ons voortdurend sterkt.

Aanvaardt mijn broederlijke groeten en mijn zegen, in Christus Jezus, onze Heer,

+ Dom Paulo Romeu Dantas Bastos.
Diocesaan Bisschop van Alagoinhas

De politieke crisis in Brazilië:

Reeds enkele maanden staat politiek Brazilië in rep en roer. De begin 2003 aangetreden regering van voormalig vakbondsleider en metaalbewerker Luis Inácio Lula da Silva verkeert in zware crisis nadat de leider van één van de coalitiepartners plots de partij van Lula, de centrum-linkse Partido dos Trabalhadores (PT), beschuldigde van omkoperij en verduistering van fondsen. De leider van die coalitiepartij, Roberto Jefferson, werd zelf beschuldigd van corruptie bij het staatsbedrijf van de posterijen. Toen hij zich in het nauw gedrukt voelde, besloot hij niet alleen kopje onder te gaan en de hele meute met zich mee te slepen.

Laten we één en ander even plaatsen in zijn context. Lula da Silva werd na drie vergeefse pogingen eind 2002 eindelijk verkozen tot president van Brazilië. De voormalige vakbondsmilitant richtte in 1980 in volle militaire dictatuur samen met andere vakbondsmilitanten, politieke oppositieleiders en progressieve katholieken de PT op. Deze partij werd al vlug het symbool van de strijd tegen de militaire dictatuur die tot 1986 zou stand houden. In dat jaar werden de eerste min of meer vrije verkiezingen gehouden die voor het eerst sinds 1964 weer een burgerpresident aan de macht brachten, zij het onder voogdij van de militairen. De echte democratisering zou er pas komen vanaf 1990. Veel van de mensen die de PT oprichtten waren slachtoffer geweest van de dictatuur en moesten een tijdlang onderdak zoeken in andere landen na folteringen en gevangenschap. Van in het begin ontpopte Lula zich als de grote leider van de partij dankzij zijn groot charisma en aanzien bij de arbeiders. Toen hij zich in 1990 voor het eerst kandidaat stelde voor de

presidentsverkiezingen stootte hij dan ook door tot de tweede stemronde waar hij het moest opnemen tegen de conservatieve Fernando Collor de Melo. Dankzij enorme steun van de media en de bedrijfswereld haalde deze laatste het vrij gemakkelijk van Lula. De Berlijnse muur was toen nog maar net gevallen en de angst van de rode Lula zat er nog dik in. Verhalen over kinder-etende communisten deden de ronde nog in die tijd. De regering-Collor werd een grote mislukking en hijzelf moest na 2 jaar terugtreden wegens uitgebreide corruptie. De PT groeide steeds verder uit tot een goed georganiseerde oppositiepartij en het symbool van een alternatief voor de neoliberale economische politiek die onder druk van de Verenigde Staten van Amerika zowat aan alle landen van Latijns-Amerika werd opgelegd. De markten van Latijns-Amerika moesten vrijgemaakt worden opdat Uncle Sam vrij toegang kon krijgen tot de rijke grondstoffen van de regio en opdat de Noord-Amerikaanse industrie haar productie kwijt kon aan de miljoenen Latijns-Amerikanen. In 1994 moest Lula het afleggen tegen de sociaal-democraat Cardoso die in 1998 herverkozen werd. De PT bleef echter groeien en wierp zich steeds meer op als de ethische partij binnen het corrupte politieke landschap in Brasília. De twee regeringen Cardoso gingen gewoon verder met de neoliberale politiek in dienst van het IMF en Washington. Grote delen van de Braziliaanse economie werden geprivatiseerd en grotendeels opgekocht door buitenlandse multinationals. De monetaire politiek om de inflatie in de ban te houden (jarenlang een gesel van de Braziliaanse economie) aan de hand van hoge intrestvoeten maakten van Brazilië een gedroomde bestemming voor buitenlandse kapitaalspeculanten. Maar de grote meerderheid van de bevolking van dit economisch enorm verdeelde land ondervond weinig soelaas van de gevoerde politiek. De kloof tussen arm en rijk (de tweede grootste van de wereld) bleef ongedeed. Het armoedecijfer (mensen die moeten toekomen met een inkomen gelijk aan of minder dan 2 dollar per dag) bleef rond de 30 à 35% van de totale bevolking draaien. De rijken werden echter steeds rijker door de hoge intrestvoeten waardoor kapitaal veel geld opracht. De banken maakten elk semester nieuwe recordwinsten. Heel de periode bleef de PT stevig oppositie voeren en zich aanbieden als het enige alternatief.

Het is in deze context dat eind 2002 Lula da Silva eindelijk verkozen werd tot president. Voor deze verkiezingsoverwinning moest hij wel een alliantie aangaan met de conservatieve partij PL, een kleine liberale partij die banden heeft met de conservatieve pinksterkerk Universele Kerk van het Rijk Gods (deze "kerk" is ook actief in België en werd onlangs door het Belgisch parlement nog aangeklaagd als een criminele organisatie door de parlementaire onderzoekscommissie van de sekten).

Maar de kiezer maakte het Lula niet gemakkelijk, want ondanks de coalitie had hij nog steeds geen meerderheid in het Congres. Hij moest dus op zoek naar coalitiepartners, na de verkiezingen. Voordien had hij ook al veel water bij zijn rode wijn moeten doen om de conservatieve elite van het land niet al te veel af te schrikken voor zijn overwinning. Er werd namelijk gevreesd dat de kapitaalbeleggers wel eens Brazilië de rug zouden toekeren na een overwinning van "de communist". En Brazilië was nu eenmaal enorm afhankelijk geworden van dat buitenlandse speculatiekapitaal. De binnenlandse en buitenlandse staatsschuld liepen hoog op tijdens de regering Cardoso. De regering had buitenlands kapitaal nodig die ze aantrok via de uitgave van staatsobligaties die door de hoge intresten bijzonder aantrekkelijk waren. Het was dus meer dan duidelijk dat Lula weinig bewegingsruimte zou krijgen om een alternatieve politiek te voeren. Economisch zat het land vast in een val die onder het mom van de vrije markt en het liberalisme werd opgezet door de conservatieve elite van het land, met meer dan bereidwillige hulp van buitenlandse kapitalistische krachten die meestal niet verder kijken dan hun neus lang is.

Na de eerste maanden werd het al duidelijk dat de neoliberale politiek gewoon zou verdergezet worden. Er was weinig of geen ruimte voor een sociale politiek, er was zagezegd geen geld want er moest te veel betaald worden aan hoge intresten op de staatsschuld. Om steun te verkrijgen in het Congres moesten ook verdere coalities aangegaan worden met de conservatieve partijen.

Geleidelijk aan begon de teleurstelling te groeien bij de bevolking. De PT raakte enorm verdeeld over de regeringspolitiek, sommige zogenaamde radicalen (die eigenlijk de principes bleven verdedigen die de PT sinds haar bestaan verdedigde) stapten op of werden zonder pardon uit de partij gezet. José Dirceu werd na Lula de sterke man van de regering en was verantwoordelijk voor het aaneenbreien van de coalitie die de regering moest steunen in het Congres. En daar draait nu de hele crisis om. Jefferson bracht via een interview in de krant Folha de São Paulo Brazilië op de hoogte van de methodes die Dirceu gebruikte voor die steunverwerving bij de congresleden. Als coalitiepartner wist hij natuurlijk waarover hij sprak. Een hele rits van schandalen kwam aan het licht, van omkoping, afpersing, leugens... Volksafgevaardigden werden omgekocht met gigantische sommen van 30.000 Reais (zo'n 10.000 Euro) per maand en een toeslagje van 1 miljoen Reais per jaar. Geld dat betaald werd door de PT, maar waar haalde die partij zo veel geld vandaan? Halve waarheden, volle leugens, veel onduidelijkheid werd de wereld ingestuurd. Lula geraakte de controle over de situatie kwijt. Aanvankelijk bleef hij uit de wind, maar steeds meer wordt duidelijk dat het niet mogelijk is dat hij van niks wist. En indien hij van niks wist, is hij een idioot, zoals het door een oppositieleider letterlijk werd gezegd in het Congres ("President Lula, ofwel ben je ook corrupt, ofwel ben je

een idioot") De nationale media lieten zich ook niet ongedeerd en ze sprongen op de schandalen zoals Bush op de Irakese olie. Er werden drie parlementaire commissies opgericht die de zaak aan het uitspitten zijn. De Braziliaanse bevolking wordt bijna dagelijks bekogeld met nieuwe schandalen, nieuwe onthullingen. Naast de teleurstelling over de gevoerde politiek van de door de met zo veel hoop op verandering gekozen president, komt er de ontuchtering bij van te zien dat de PT, ondanks alle retoriek van sinds haar ontstaan, eigenlijk niks meer en niks minder is dan de andere, vooral conservatieve, partijen van Brazilië. De ontreding bij de militanten aan de basis is groot, de woede op de partijtop is enorm, de frustratie des te groter. Ze voelen zich dubbel genomen. De grote meerderheid van de bevolking is het noorden kwijt: wat gebeurt er eigenlijk daar allemaal? Is dit geen complot tegen onze kameraad Lula? Dit kan toch niet mogelijk zijn? Maar de bewijzen komen boven, Lula reageert onhandig, de regering is vleugellam geslagen, in de defensie gedrongen. Alleen de economische sector van de regering, met aan het hoofd de oppermachtige minister van financiën Palocci, blijft uit de wind staan. En de conservatieve oppositie heeft er natuurlijk geen belang bij dat die in de wind komt te staan want een economische crisis zou haar ook veel geld kunnen kosten, de speeltijd voor de kapitaalbezitters zou dan wel eens voorbij kunnen zijn. De houding van de oppositie is dan ook op zijn zachtst gezegd hypocriet te noemen: enerzijds moord en brand schreeuwen over de corruptie bij de ooit zich zo ethisch noemende PT, maar anderzijds toch niet te ver willen gaan om geen economische crisis uit te lokken en vooral om niet sommigen op het idee te brengen de corruptie van de vorige conservatieve regeringen te gaan onderzoeken. Er zijn nog heel wat onwelriekende potjes van de vorige regering Cardoso gedekt gebleven. Cardoso had tijdens zijn twee regeringstermijnen wel een comfortabele meerderheid in het Congres, waardoor de oprichting van elke parlementaire onderzoekscommissie kon geblokkeerd worden. Het is bijvoorbeeld algemeen geweten dat er veel geld is uitgegeven om een tweederde meerderheid te verkrijgen in het Congres om de grondwetswijziging door te voeren die een tweede ambtstermijn mogelijk zou maken voor de president in 1998. Cardoso had de smaak van de macht te pakken en wou na vier jaar liefst nog eens vier jaar president blijven, iets wat de conservatieve elite wel zag zitten.

Hoe moet het nu verder? Wie zal het zeggen? Elke dag nog komen er nieuwe onthullingen. Lula blijft de ene politieke fout na de andere maken, de regering regeert al lang niet meer. Steeds luider weerklinkt de roep naar de opening van een proces van afzetting (impeachment) van de president. Maar zal de oppositie zo ver gaan en zodoende een economische crisis uitlokken? Ze zijn ook niet dom natuurlijk, liever een vleugellamme Lula (zoals ze in de Verenigde Staten zo mooi zeggen "a lame duck", een makke eend) die op economisch vlak braaf blijft doen wat ze hem opdragen, dan een val van de president met niet voorzienbare gevolgen. Want macro-economisch gaat het Brazilië niet zo slecht, vorig jaar groeide 's lands economie met iets meer dan 5% na jaren economische stagnatie. Wat het microvlak betreft... och ja, wie maakt zich daar nu zorgen over?...

Wordt vervolgd!

Guy De Nocker
Salvador, 2 september 2005

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL

Giften voor het straatkinderenproject van Freddy Goven in Alagoinhas kan je steeds overmaken via een overschrijving of via een permanente opdracht op rekening: **000-0173311-69** van PROMA, Vorstlaan 199 te 1160 Brussel, met volgende vermelding:

PR 63.70.82 Fr. Goven / Braz.

Indien het jaarlijks totaal van je giften minstens **30 euro** (*) bedraagt, ontvang je automatisch een fiscaal attest.

()Deze 30 euro kost u dank zij het fiscaal attest in werkelijkheid slechts zo'n 15 euro (ongeveer 600 BEF). Houd hiermee rekening wanneer je het bedrag dat je écht wil delen gaat bepalen!*

DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL – DANK JE WEL